

re hele Europa, vil, om det skulde lykkes den at opnaa sin Hensigt, blive en staaende Fare for Amerikas Velfærd, nationale Vælstand og Uafhængighed. Hvis England, Frankrig og Italien gjordes hjælpeløse, vilde det overbefolkede Tyskland snart oversvømme Sydamerika med sine Emigranter, og Argentina, Uruguay, Brasilien og andre sydamerikanske Stater vilde i nær Fremtid blive tyske Kolonier; for Monroedoktrinen vilde ikke vise sig som nogen uoverkommelig Hindring for den altbesejrende Teuton med sin frygtelige Krigsmaskine.

Det var en Verdenskrig, vort Folk tog Del i, og det var en Fjende, der søgte Verdensmagt og Verdensherredømme, vi bekæmpede og besejrede. Krigen har ikke afgjort Anvendelsen af Undervandsbaaden — den angivelige, men ikke virkelige Aarsag til Krigen. Det meste, som kan siges, er, at Krigen Hugtænder for nærværende og muligvis for en Tid fremover er blevet Fjendestrækning og for hvor lang Tid, er der ingen, som med nogen Bestemthed kan forudsige.

Fredens Virkefelt er ligesaa udstrakt som Krigen. Da det var Hensynet til Amerikas Velfærd og Tryghed, som tvang os til at føre Krig i Europa, hvorfor skulde ikke ogsaa Hensynet til vort Lands Velfærd og Tryghed i Fremtiden ansæses os til sammen med vore allierede, at forhindre en Gentagelse af en saadan Krig? En Gnist fra det lille Serbien antændte en Krig, som praktisk talt omfattede den hele civiliserede Verden, vort eget Land indbefattet. En Gnist fra en eller anden lignende Kilde i Europa kunde ligesaa let udvikle Verden i en ny Krig, som det er ligesaa sandsynligt, at vort Land vilde blive trukket med ind i som i den netop afsluttede.

Det forekommer mig, at en Politik, som overser Nødvendigheden af at træffe alle rimelige Forholdsregler for en Krig i Fremtiden, og som insisterer paa at staa stille, til Krigen faktisk staaer for Døren, er en meget kortsynet Politik. Det vil ikke nytte noget for slige trangsynede og selviske Opfattelser at skjule sig bag en 'Holier than thous'-Patriotisme eller 'Amerikanisme', som de foretrækker at kalde det. Patriotisme og Amerikanisme er ikke begrænset til dem, som raaber højest op om dem. (Her efter D. B. B.)

Kvinder som Præster.

De Konservatives og Venstres Forslag om at udelukke Kvinder fra Præstestillingen vedtoges i Landstinget.

I Landstinget den 26. Sept. var Forslaget om Kvindernes Adgang til Erhverv til 2. Beh.

Inger Gautier Schmidt (V.) var Ordfører og gjorde Rede for Flertallets Standpunkt i Overensstemmelse med Betænkningen:

Vi har fundet Anledning til at foreslaa Lovforslaget forment i to Paragraffer, hvoraf Udformningen af § 1 begrundes ved, at Lovens Formaal er at ligestille Mænds og Kvinders Adgang til de samme Tjenestestillinger, hvilket ikke opnaas ved Lovforslaget, som det foreligger. I Øjeblikket er nemlig forskellige Stillinger — navnlig indenfor Skolen — forbeholdte Kvinder, og der vilde da ske en Uretfærdighed overfor Mændene, hvis disse skulde afgive deres Særrettigheder til forskellige Stillinger, medens Kvinderne beholdt deres. Denne Ulighed bortfalder ved den ændrede Tekst, og deraf følger altsaa, at Lovforslagets Overskrift er ændret.

Flertallet ønsker at stille Kvinders Adgang til de kirkelige Embeder, hvortil der kræves Ordination, udenfor dette Lovforslags Virkekraft. Da Lovforslaget allerede udelukker Kvinders Adgang til de militære Embeder,

har man fundet det klartest at sammenfatte disse to Undtagelser under eet uden dog for begges Vedkommende at foregribe en eventuel senere Optagelse af Sagen paa Rigsdagen.

Et Overgreb fra Statsmagtens Side.

Indenfor Militæretaten kan jo godt tænkes Mulighed for senere at ville bruge Kvinders Arbejdsevne ved de for dem egnede Opgaver, f. Eks. Kontorarbejde, Arbejde ved Depoter, Hospitaler og lignende, og for de kirkelige Embeders Vedkommende ønsker man ingenlunde at sætte Skranke, der kan opfattes som en Deklassering af Kvinden, men man maa fastholde, at en Reform indenfor vor Folkekirkelige saa vidtrækkende Omfang og tilmed ganske ukendt i lutherske Lande, ikke bør ske, uden at Kirken og Menigheden efter fornøden Overvejelse og Drøftelse selv er fremkommet med Ønsker i saa Henseende. Det foreliggende Lovforslags Gennemførelse maa nødvendigvis i Øjeblikket føles som et Overgreb fra Statsmagtens Side overfor Kirkens Anliggender og vil højst sandsynligt fremkalde en Kirkestrid, som bør undgaaes.

Det bør være Menigheden, der bestemmer saadanne Ordninger og ikke Staten — endda uden udtalt Ønske fra Menigheden. Det var ogsaa Talerens Mening, at Kvindesagens Forkæmpere staaer sig bedst ved en saadan Ordning i Længden.

Dahl (S.): Mindretallet anbefaler Forslaget i Folketingets Afstemning. Selvfølgelig maa vi være varsomme med at lovgive om kirkelige Sager, navnlig hvor det gælder de indre Forhold. Men jeg tror ogsaa, at Rigsdagen har udvist en saadan Varsomhed.

Det er ikke let for almindelige Mennesker at forstaa, at Kvinder skal holdes ude fra Præstegerningen, en Gerning, som maa siges, at ligge særlig godt for Kvinder.

Jeg maa bede mine Menigsfæller om at stemme imod Flertallets Forslag.

Marie Hjemmer (R.): Kvinder er særdeles velegnede til at være Præster, og at hindre dem heri er at sætte dem ned i 2. Klasse.

Statsminister Zahle: Jeg kan gaa med til at bruge Kvinder til dertil egnede Arbejde indenfor Militæretaten. Kvinder vil være udmærket egnede til at være Præster, og jeg maa derfor beklage, at Flertallet har stillet et Forslag, som udelukker dem.

Kirkeminister Povlsen: Det er Kristendommen, der har ført Kvinderne frem til at være ligestillede med Mænd, og til Trods herfor vil man nu afskære dem fra at blive Kirketjenere. Det er ejendommeligt at se en Kvinde som Ordfører for et saadant Standpunkt. Hun kunde sikkert finde en bedre Opgave. Jeg maa anbefale at stemme imod Flertallets Forslag.

Inger Schmidt: Det store Flertal af den Del af Folket, som har kirkelig Forstaaelse, ønsker ikke at faa kvindelige Præster. Der er ikke hos Kirkefolket Stemning for en saadan Reform, og Sagen bør i hvert Fald nøje overvejes.

Taleren fremførte over for Kirkeministeren de mange Vidnesbyrd, der lige siden Sagens Fremkomst er fremkommet fra Kirkefolkets Side mod Lovforslaget om de kvindelige Præster. Alle, der har Folkekirken nær og ønsker at bevare Enigheden der, bør have Tid til at overveje Sagen, og naar der ikke findes en eneste kvindelig Kandidat, der ønsker at blive ordineret, saa lidt som der er nogen Menighed, der ønsker en kvindelig Præst, er der dog ingen Grund til Hast.

Kirkeminister Povlsen: Menighedsraadene kan ikke anses som et gyldigt Udtryk for Folkekirkens Medlemmer, da de kun repræsenterer et lille Mindretal. Man siger vel, at der kun er

saa faa kvindelige Teologer, men dette kan jo skyldes dette, at Adgangen til at blive Præster hidtil har været lukket for dem. Naar den Hindring ryddes bort, vil de kvindelige Teologer nok melde sig.

Hvis en Menighed skulde ønske en kvindelig Præst, burde de da ogsaa faa hende. Der har været en kvindelig teologisk Kandidat hos Ministeren for at spørge, om hun havde nogen Udsigt til et Præsteembede.

Inger Schmidt: Lad os roligt vente, til Menigheden, der ønsker den kvindelige Præst melder sig. Sagen kan nok trænge til nogen Afklaring.

Nordby (K.): Det er en forbausende Iver, Kirkeministeren udviser for at faa kvindelige Præster. Hvis Ministeren ikke allerede har set det, vil han nok faa at mærke, at store Dele af Kirkefolket er Modstandere af Ministerens Reformplaner. Vi vil ikke have Folkekirkens ved Grundloven hjemlede Stilling ødelagt ved slige Eksperimenter.

Det er ogsaa højst ejendommeligt, at en demokratisk Minister vil trumfe en saadan Ordning igennem.

Kirkeminister Povlsen: Det bør være de enkelte Menigheder selv, der bestemmer om deres Forhold. Biskopperne har været bundne til om denne Sag, saa dem er det umuligt at følge.

Inger Schmidt: en Ting er dog Biskopperne enige om: At denne Sag, hvis den gennemføres nu, vil finde Menighederne ganske uforberedte, hvorfor der bør gives dem fornøden Tid til Overvejelse. Det er netop det, vi ønsker — intet andet.

Dahl: Ogsaa jeg mener, at de kvindelige Teologer nok skal melde sig. Folkekirkens Stilling er vel bestemt af Grundloven, men saa længe den ikke har en særlig Repræsentation, er Rigsdagen Folkekirkens naturlige Repræsentant.

Flertallets Forslag vedtoges med 28 St. mod 12, og i et nyt Møde gjordes Forslaget færdigt ved 3. Behandling og sendtes tilbage til Folketinget.

Danmarks-Korrespondance.

Dyrtiden i Danmark.

København, Oktober, 1919. Efter at Krigen er hørt op, har Folk faaet Lejlighed til rigtig at kaste sig over Drøftelsen af Dyrtidsproblemet, ganske vist uden at Væerne af den Grund bliver billigere. Men der er da ogsaa et rigt Felt at operere paa i en Diskussion, og det gaar under denne som ved de fleste saadanne: Man kan ligesaa gerne lade være at diskutere, for de to Parter bliver dog ikke enige. Her staaer jo nemlig de to Modsætninger overfor hinanden: Købmand og Forbruger, Stat-Kommune og Skatteyder. Og der er som sagt Stof nok baade til at drøfte og til at være uenig om.

Nylig har Staten og Københavns Kommune vedtaget nye Lønningslove for deres Tjenestemænd, og dem skal der nu skaffes Midler til at opfylde. Skønt det her drejer sig om mange Millioner, er det dog kun lige det nødvendigtste, der har kunnet blive i Lønforhøjelse til de enkelte, og en god Del af det saaledes bevilgede tager Stat og Kommune atter tilbage i Form af direkte og indirekte Skatter.

For at tage de sidste først skal det nævnes, at vi i disse Dage har faaet at vide, at Sportvognstaksterne skal sættes op til i hvert Fald 15 Øre; denne „demokratiske“ Forandring glider dog formentlig lige saa glat i Menigmand som Regeringens Angreb paa „den fattige Mands Snaps“ — det hellige Dogme, vaskægte Demokrater og Proletarer gennem 80'erne og 90'erne har svoret til; en Flaske Akvavit kostede før Krigen 55 Øre, nu skal den koste 15 Kroner! Men det var altsaa Sportvognstaksterne. Og for at ikke Belysningsdirektøren skal være Sted-

bemyndige ham til at foretage yderligere Forhøjelse af Gas- og Elektricitetspriserne. Og samtidig har Staten forhøjet Brevportoen fra 10 til 15 Øre og indendags — fra 7 til 10 Øre; at Jernbanetaksterne lejlighedsvis skal have en lille Omgang i opadgaende Retning anføres her blot for Fuldstændigheds Skyld. Og de snedige Ledere af Landets og Hovedstadens Finansvesen skal nok faa flere lige saa gode og fjertnliggende Ideer og finde nye Objekter, mod hvilke de kan presse Spidsen af Skattesugerøret og saa suge til.

Hvad de direkte Skatter angaar, har Staten planlagt et ganske artigt og dybt Greb i Skatteydernes Lommer. Den vedtagne Form for moderne Kapital-Konfiskation er saaledes, at man maa prise sig lykkelig over, at man ikke er Ejer af en Kapital, der giver en 1½ Million i aarlig Renteindtægt. For en Mand, der er saaledes stillet, og som udelukkende lever af sine Renter, skal nemlig til næste Aar betale ialt i direkte Skat til Stat og Kommune 1,502,000 Kr., altsaa 2000 Kr. mere, end han har haft i Indtægt! Denne noget bedske Kalk er han altsaa kun i Stand til at sluge, naar han efter at have afleveret hele sit Aarsudbytte tager 2000 Kroner op af sin Kapital samt yderligere hævver af denne, hvad han skal have at leve for!

Med Hensyn til den direkte københavnske Kommuneskat gælder det, at der i Aar bliver opkrævet en Ekstraskat, der gennemgaaende bliver godt og vel et Kvartals Indkomstskat. Det vil sige, de store Indtægter (over 200,000 Kr.) kommer af med ca. 2 Kvartalers Indkomster i Ekstraskat. Og saa fra 1. April 1920 falder Fars rigtige Hammer — saa begynder de nye Kommuneskatter for Alvor at dreje. Efter Magistratens Forslag bliver det saaledes:

Af Indtægter paa 1000 Kr. svares nu 21 Kr., fremtidig 20 Kr., 2000 Kr. giver nu 72 Kr. fremtidig 80 Kr., 3000 Kr. svarer nu 126 Kr., i Fremtiden 160 Kr., 5000 Kr. betaler nu 234 Kr. men skal betale 330 Kr., altsaa 100 Kr. mere. Paa 7000 Kroners Indtægterne er Stigningen fra 343 til 510 Kr. og de tilsvarende Tal er for 8000 Kr., 399 — 600 Kr., 10,000 Kr. 510 — 780 Kr., 20,000 1110 — 1780 Kr., 50,000 Kr. 3150 — 6000 Kr., 100,000 Kr. 6900 — 14,000 Kr., altsaa mere end det dobbelte, og saa fremdeles; en Indkomst paa 2 Mill. Kr. svarer nu 177,000 Kr., men skal fremtidig erlægge 460,000 Kr. i Kommuneskat.

Den saaledes projekterede direkte Kommuneskat anslaaes til at indbringe 22 Mill. Kr. aarlig men da Lønningslovene koster Byen ca. 35 Mill. maa Resten altsaa skaffes gennem Gasværkerne, Elektricitetsstationerne og Sporvejene.

Og samtidig med disse offentlige Fordyrelser er man Genstand for en stadig Stigning af Priserne paa det private Budgets Konti. Nu forestaar der endda en Huslejevordyrelse paa 20% af Lejen i 1914; ganske vist skal Ejerne saa til Gengæld præstere en forsvarlig Vedligeholdelse af Lejligheden, men hvor meget er det! Og hvem skal afgøre, hvad der er forsvarligt, Ejeren eller Lejeren! Og hvad mener man om at skulle give 12 Kr. for Forsaalng af et Par Støvler! Eller 35 Øre for at faa vasket og strøget samt ødelagt et Par Manchetter og 23 Øre for at lade en Flip gøre til Genstand for tilsvarende Behandling! Og saaledes i det uendelige.

Men lad os se paa Detailpriserne, som de præsenterede sig i September Maaned, set paa Baggrund af Maanedens forud. Franskbrødsprisen er gaaet op, stærkest i Hovedstaden; Gennemsnitsprisen er nu 1 Kr. pr. Kilo. Ris, Sago og næsten alle andre Urtekramvarer er steget noget, Smørret er gaaet op fra 3 Kr. 20 Øre pr. Kg. i August til 5 Kr. 90 Øre i September, idet

Statens Tilskud bortfalder den 1. September. Kødet er blevet dyrere i Hovedstaden, Torsk og Rødspætter ligesaa; derimod er Sild og Klipfisk blevet billigere. Er der noget, der falder i Pris, skal det nok passe, at det er saadan noget kedeligt noget som Sild og Klipfisk. Endelig er brun Sæbe gaaet i Vejret.

For at give et lille Indtryk af den Prisstigning af særlig ond Natur, der har fundet Sted paa Fødevarernes Omraade i Aarets Løb skal her anføres nogle De-

tailpriser i September 1919, medens de tilsvarende i September 1918 er vedføjte i Parantes. Franskbrød 101 Øre (79), Flormel 70 (50), danske Byggryn 77 (47), Kongo-Te 787 (500), henkogte Ærter 141 (82), Smør 590 (300), Æg 642 (461), Mørbrød 724 (556), Spisefedt 443 (168), Rødspætter 230 (90 og 170) o. s. v.

Ja, Danmark er et lidet, fattigt Land, og endda er der neddrægtigt dyrt at bo der! Edward Spore.

For at forebygge Tab af Kraftfoder

bør man bruge en „International Feed Grinder“, da en saadan med forholdsvis let Kraft vil kunne male Deres Sæd og Majs (paa Kolbe eller i Hylster) fint eller grovt alt efter som det maatte ønskes.

Disse Maskiner fabrikeres i tre forskellige Typer og hver Type i forskellige Størrelser for at møde alle mulige Krav. Type B malar Sæd saavel som Majs paa Kolben og kan faas med 8 eller 10 Tommer Plader. Type C er hurtigløbende og bruges kun til Sæd. Den kan faas med 6 eller 8 Tommer Plader. Type D malar grovt og er beregnet til Majs i Hylster. Den har spiralformig Skærekniv og 8 eller 10 Tommer Plader.

Alle „International grinders“ er fabrikeret af Staal, forstærket hvor det er fundet nødvendigt. De er forsynet med alt nødvendigt Tilbehør, ogsaa med det for Øje at forebygge mulige Bræk og Uheld. Naar en af vore letløbende, økonomiske „International“ Oljemotorer anvendes som Drivkraft kan man ikke faa sit Kraftfoder bedre eller billigere malet.

International Harvester Co. of America, Inc.
Chicago, U. S. A.

The Gates of Janus.
An Epic Story of the World War.
By WILLIAM CARTER, D. D., PH. D.
With 6 Maps and Battlefield Diagrams.
Highly praised by many of the great war leaders as well as by leading scholars and prominent men in various walks of life.
Handsomely and durably bound in gold-stamped cloth.
Price \$1.50 net.
DANISH LUTH. PUBL. HOUSE,
Blair, Nebr.

PUBLICATIONS OF THE AMERICAN-SCANDINAVIAN FOUNDATION.
SCANDINAVIAN CLASSICS.
Authoritative translations from the literature of Denmark, Norway, Sweden, and Iceland.
COMEDIES BY HOLBERG. Three sparkling plays by the first great modern in Scandinavia. \$1.50.
MARIE GRUBBE. A lady of the Seventeenth Century. A character sketch on a rich and colorful background, by J. P. Jacobsen. \$1.50.
NIELS LYHNE. A powerful psychological novel by J. P. Jacobsen. \$1.50.
POEMS AND SONGS by Bjørnstjerne Bjørnson. The verses that won the author his title of "Norway's Beating Heart". \$1.50.
ARNLJOT GELLINE. Bjørnson's verse romance of the outlawed giant who came to serve King Saint Olaf. \$1.50.
POEMS BY TEGNER. The Children of the Lord's Supper translated by Longfellow, and Frithiof's Saga. \$1.50.
MASTER OLOF. Strindberg's great national-religious drama, with a hero as strong as Ibsen's Brand, but more human than he. \$1.50.
GÖSTA BERLING'S SAGA. Selma Lagerlöf's first romance, which won her immortal fame among world writers. In two volumes. \$3.00.
SARA VIDEBECK and THE CHAPEL. Two short novels by C. J. L. Almqvist. \$1.50.
ANTHOLOGY OF SWEDISH LYRICS. From 1750 to 1915. Collected and translated by C. W. Stork. \$1.50.
MODERN ICELANDIC PLAYS. Sigurjónsson's Eyvind of the Hills, a drama of an outlaw and the noble woman who shares his exile, together with the author's earlier work. The Hraun Farm. \$1.50.
THE PROSE EDDA OF SNORRI STURLUSON. Mythical tales of the North by a master of Old Norse prose. \$1.50. The complete set of CLASSICS, 13 volumes, \$18.00.

SCANDINAVIAN MONOGRAPHS.
THE VOYAGES OF THE NORSEMEN TO AMERICA. A complete exposition with illustrations and maps, by William Hovgaard. \$4.00.
BALLAD CRITICISM IN SCANDINAVIA AND GREAT BRITAIN during the Eighteenth Century. By Sigurd B. Hustvedt. \$3.00.
THE KING'S MIRROR. Translated from the Norwegian of the Thirteenth Century by L. M. Larson. \$3.00.
THE HEROIC LEGENDS OF DENMARK. By Axel Olrik. Translated from the Danish and revised in collaboration with the author by Lee M. Hollander. \$3.50.
All prices are net, postpaid.
Order these books through
DAN. LUTH. PUBL. HOUSE,
Blair, Nebr.